

Skibe, drægtige 4,672 Commercelæster, foruden de i Island i dette Aar fornyede Søpasse, hvis Antal endnu ikke her kendes.

Paa den anden Side tør det ei tabes af Sigte, at, medens Island saaledes de facto er udelukket fra Fremmedes Handel, nyder denne Landsdeel en særdeles Fordeel med Hensyn til Told- og Skibsafgifter. Paa Island eksisterer nemlig hverken Indførsels- eller Udførselstold (Placat 18de August 1786 § 9 og Placat 28de December 1836 § 13). Alle Varer, som ere producerede paa Den, skulle, naar de indføres directe til Danmark eller Hertugdømmerne, indgaae toldfrit (Placat 18de August 1786 § 10). Ligeledes udgaae alle indenlandtske Varer fra Danmark og Hertugdømmerne afgiftsfrit til Island, og fremmede Varer affrives i Oplagene mod Transittold, i Creditoplagene med halvt Fraskrivningsquantum (Placat 18de August 1786 § 11, jvfr. Placat 28de December 1836 § 13, Forordning 1ste Mai 1838 § 33).

Islandtske Varer svare, naar de igjen udgaae fra Kongeriget og Hertugdømmerne til fremmede Steder, iffun 1 pCt. Recognition (Placat 18de August 1786 § 10, Forordning 1ste Mai 1838 § 39), og naar de fra Island udgaae directe til fremmede Steder, en Afgift af 2 Rbd. 32 sk. pr. Commercelæst af Skibets Drægtighed, hvilken Afgift af Indenrigsministeriet kan estergives eller foranstalles tilbagebetalt, naar det godtgjøres, at færre Varer i Udlandet ere solgte, end der sværer til Skibets hele Drægtighed (Placat 28de December 1836 § 13). Af Skibe paa 16 Commercelæster og derunder, som anskaffes til Fiskeri og indenlandtsk Samfærdsel i Island, erlægges ingen Tilhøbsafgift, hvorimod denne Afgift ellers svares som sædvanligt af Skibe, der erhverves til Eiendom af de paa Island bosatte Indvaanere. Skibsafgifter erlægges i Danmark saavel for Indgaaende som for Udgaaende af Farten fra og til Island med følgende Størrelser:

Rastepenge pr. Commercelæst af Ladningen	16 sk.
Fyrpenge	— af Skibet . . 3 =
Sportler	— — . . 3 =

(Tariferne af 1ste Mai 1838 og 13de Marts 1844).

Paa Island selv erlægges i Regelen ingen Skibsafgifter, dog svares i Reykjavik og Havneshjort en Afgift af 48 sk. til Lodskassen, samt i Reykjavik en Afgift under Navn af Bændpenge af respective 1 Rbd. og 48 sk., eftersom Skibet tilhører en Speculant eller en fast Handlende. Desuden betales Viseringsgebyr til de islandtske Retsbetjente (Sportelreglement 10de September 1830 § 62). Til Farten paa Island maa løses islandtsk Søpas, gjeldende for een Rejse (hen og tilbage), der betales med 36 sk. pr. Commercelæst (Placat 22de April 1807 § 2, jvfr. Placat 28de December 1836 § 15). Pasgebyret er det samme, naar Varer føres i danske Skibe directe fra fremmed Sted til Island.

Særegen for den islandtske Handel er Adskillen mellem den saakaldte faste Handel, som drives af dem, der besidde faste Handels-etablissementer paa Island, og den saakaldte Speculanthandel, som drives ved danske Skibe, der anløbe de islandtske Havne, og hvis Giere eller Befragtere under visse Indskrænkninger maae afhænde og indjøre Varer ved directe Handel fra Skibet med Landets Indvaanere.

Denne Isolation af Island, som fulgte af Fremmedes Udelukkelse fra Handel paa samme, og Landets Indskrænkning til Handelsforbindelser med Danmark, og i det Væsentlige med Staden Kjøbenhavn, har i de senere Aar, uanset de nyssmeldte Toldbegunstigelser, der naturligvis have maattet medføre, at de danske Handlende, mellem hvilke der navnlig ved Speculanthandelens Udvidelse er tilvejebragt en temmelig betydelig Concurrence, maatte sælge mange Varer temmelig billigt, dog opvakte Misnøje paa Island, og har givet Anledning til indtrægende Andragender fra det islandtske Althing om større Handelsfrihed.

I Aaret 1845 indgav saaledes Althinget en allerunderdanigst Petition om udvidet Handelsfrihed for Island, hvori var indfattet:

- 1) at alle de fremmede Nationer, hvem det ifølge Forordning 11te September 1816 er tilladt at drive Handel paa Island under visse foreskrevne Betingelser, for Fremtiden maatte tilstedes Udgang til